

да ви донесат топло вино и нещо да подкрепите силите си. Изглежда, че и тримата разбирате гръцки. Мога ли ^{са} попитам сега за имената ви?

Тримата се спогледаха. Чудно. Този човек не умираше от нетърпение да прочете папското послание.

Един от тях стана. Беше нисък, пълничък монах, с живи сини очички и ~~широко~~ ^{кръгло} червено лице. Той се поклони и каза:

- Аз съм архипрезвитер Доминик от Бриндизи, изпратен като папски нунции от Негово ^{пресветий отец} Светейшество Иноченцо III до благородния мъж Иоанициус. Гръцки знам само аз, защото съм ромеец. Този е отец Бернардо от Ферара, а този е капеланът Франческо от Палермо.

Нунцият извади от вътрешния джоб на расото си един пергаментов свитък и като го целуна, поклони се и го подаде на Иваница.

Царят също се поклони и прие посланието. Челото му бе леко навъсено. Не му харесваше това, гдето нунцият го наричаше само "благороден мъж" и гдето Доминик от Бриндизи беше ромеец.

В това време столници внесоха топли питиета и ястия, ~~и~~ докато пътниците подкрепяха силите си, ^Т той бързо разчупи апостолическия печат и като разгъна тънкия пергамент, се приближи до ~~князевата~~ ^{три свещеници} ~~нича~~ на масата. Ръцете му трепереха от радост и възмущение, ~~докато~~

~~Между това,~~ изгончили се бяха пръснали из целия град да съобщят невероятната вест на всички велики боляри и да ги свикат на синклит. Наскоро след това един след друг почнаха да приждат към палата: княз Белота, деспот Борил, деспот Слав, куманските войводи Коча и Манастир, архиепископ Василий, пресвитер Константин и останалите знатни мъже.

Те влязоха с радостни възкличания и сякаш не върваха на очите си. Княз Белота прегърна царя и го целуна просълзен. Дой-